

UOHSX007GREG

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0443/2015/VZ-27278/2015/543/MPr

Brno: 8. září 2015

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 23. 7. 2015 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6,

ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) citovaného zákona a podle § 120 odst. 1 písm. b) citovaného zákona zadavatelem – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – při zadávání veřejné zakázky „Analyzátory pro měření velikosti nanočástic a zeta potenciálu a měření velikosti částic“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 10. 12. 2013, jejíž oznámení o zadání bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 3. 2014 pod ev. č. 483084,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – **se** při zadávání veřejné zakázky „Analyzátory pro měření velikosti nanočástic a zeta potenciálu a měření velikosti částic“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 10. 12. 2013, jejíž oznámení o zadání bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 3. 2014 pod ev. č. 483084, **dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel postup stanovený v § 40 odst. 3 citovaného zákona, když provedl prostřednictvím

dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 změnu zadávacích podmínek, která mohla rozšířit okruh možných dodavatelů, neboť původní požadavek na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů doložením zkušenosti dodavatele s dodávkou s obdobným předmětem plnění, jako je předmět plnění jmenované veřejné zakázky, v minimální výši 2 000 000 Kč zmírnil na doložení zkušenosti dodavatele s více dílčími dodávkami, které v součtu dosáhnou minimálně hodnoty 2 000 000 Kč, a současně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek tak, aby od okamžiku této změny činila celou původní délku lhůty pro podání nabídek, přičemž uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel dne 24. 2. 2014 uzavřel s vybraným uchazečem – ANAMET s.r.o., IČO 25652150, se sídlem Kováků 26, 150 00 Praha 5 – kupní smlouvu č. A1419 na jmenovanou veřejnou zakázku.

II.

Zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – **se** při zadávání veřejné zakázky „Analyzátory pro měření velikosti nanočástic a zeta potenciálu a měření velikosti částic“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 10. 12. 2013, jejíž oznámení o zadání bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 3. 2014 pod ev. č. 483084, **dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou v § 49 odst. 3 citovaného zákona v návaznosti na § 48 odst. 1 citovaného zákona, když na profilu zadavatele neuveřejnil dodatečné informace č. 1 ze dne 19. 12. 2013.

III.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výročí I. a II. tohoto rozhodnutí **se** zadavateli – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 – podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 150 000 Kč (sto padesát tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – České vysoké učení technické v Praze, IČO 68407700, se sídlem Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6 (dále jen „zadavatel“) – podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil na základě písemné výzvy k podání nabídek ze dne 10. 12. 2013 zadávací řízení na veřejnou zakázku „Analyzátory pro měření velikosti nanočástic a zeta potenciálu a měření velikosti částic“, zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení, jejíž oznámení o zadání bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 3. 2014 pod ev. č. 483084 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Předmětem veřejné zakázky, který zadavatel vymezil v bodu 6.1. zadávací dokumentace, byla „*dodávka*“:

a) přístroje pro měření zeta potenciálu, velikosti částic a molekulové hmotnosti dispergovaných částic v roztocích, vybavený autotitrátorem, včetně dalšího příslušenství.

b) přístroje pro měření velikosti částic na principu laserové difrakce, přístroj bude zejména využíván pro analýzu distribuce velikosti a tvaru nanovláčkových částic, včetně dalšího příslušenství.

c) spotřebního materiálu k oběma výše uvedeným přístrojům v celkové hodnotě 200.000,- Kč bez DPH dodávaný po dobu 2 let dle potřeb zadavatele.“

3. Předpokládaná hodnota předmětné veřejné zakázky činila 3 100 000 Kč bez DPH, jak zadavatel uvedl v bodu 6.4. zadávací dokumentace.
4. Dne 24. 2. 2014 byla mezi zadavatelem a uchazečem – ANAMET s.r.o., IČO 25652150, se sídlem Kováků 26, 150 00 Praha 5 (dále jen „vybraný uchazeč“) – uzavřena kupní smlouva č. A1419, přičemž celková cena za předmět plnění veřejné zakázky činila dle čl. 2 „Cena a podmínky pro změnu sjednané ceny“ předmětné smlouvy celkem částku 3 087 992 Kč bez DPH (3 736 471 Kč včetně DPH).
5. Na základě doručeného podnětu a po přezkoumání dokumentace o veřejné zakázce získal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) pochybnosti o tom, zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, když provedl prostřednictvím dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 změnu zadávacích podmínek, která mohla rozšířit okruh možných dodavatelů, a současně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek tak, aby od okamžiku této změny činila celou původní délku lhůty pro podání nabídek, čímž mohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky a zadavatel dne 24. 2. 2014 uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky, a dále zda se zadavatel nedopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, když neuveřejnil dodatečné informace č. 1 ze dne 19. 12. 2013 na profilu zadavatele, a proto zahájil správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. S0443/2015/VZ.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

6. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona zadavatel.
7. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli přípisem č. j. ÚOHS-S0443/2015/VZ-19209/2015/543/MPr ze dne 23. 7. 2015, přičemž ho seznámil se zjištěnými skutečnostmi. Dnem 23. 7. 2015, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli, bylo podle § 113 zákona v návaznosti na § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zahájeno správní řízení z moci úřední.
8. Úřad dále zadavateli usnesením č. j. ÚOHS-S0443/2015/VZ-19214/2015/543/MPr ze dne 23. 7. 2015 určil lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
9. Usnesením č. j. ÚOHS-S0443/2015/VZ-22414/2015/543/MPr ze dne 12. 8. 2015 určil Úřad zadavateli lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
10. Ke zjištěním Úřadu uvedeným v oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0443/2015/VZ-19209/2015/543/MPr ze dne 23. 7. 2015 ani k podkladům rozhodnutí se zadavatel v Úřadem stanovených lhůtách a ani později nevyjádřil.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

11. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce a na základě vlastního zjištění konstatuje, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 40 odst. 3 zákona, když provedl prostřednictvím dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 změnu zadávacích podmínek, která mohla rozšířit okruh možných dodavatelů, neboť původní požadavek na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů doložením zkušenosti dodavatele s dodávkou s obdobným předmětem plnění, jako je předmět plnění veřejné zakázky, v minimální výši 2 000 000 Kč zmírnil na doložení zkušenosti dodavatele s více dílčími dodávkami, které v součtu dosáhnou minimálně hodnoty 2 000 000 Kč, a současně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek tak, aby od okamžiku této změny činila celou původní délku lhůty pro podání nabídek, přičemž uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel dne 24. 2. 2014 uzavřel s vybraným uchazečem kupní smlouvu č. A1419 na veřejnou zakázku. Současně se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost uveřejnění stanovenou v § 49 odst. 3 zákona v návaznosti na § 48 odst. 1 zákona, když na profilu zadavatele neuveřejnil dodatečné informace č. 1 ze dne 19. 12. 2013. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

12. Podle § 2 odst. 1 zákona se za zadavatele veřejné zakázky pro účely tohoto zákona považuje veřejný, dotovaný a sektorový zadavatel.
13. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejným zadavatelem
- a) Česká republika,
 - b) státní příspěvková organizace,
 - c) územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
 - d) jiná právnická osoba, pokud
 - 1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 - 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
14. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
15. Podle § 17 písm. l) zákona se zadávacími podmínkami rozumí veškeré požadavky zadavatele uvedené v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, zadávací dokumentaci či jiných dokumentech obsahujících vymezení předmětu veřejné zakázky.

16. Podle § 26 odst. 1 písm. b) zákona zadávací řízení zahajuje zadavatel odesláním výzvy o zahájení zadávacího řízení.
17. Podle § 39 odst. 6 zákona lhůty pro doručení žádostí o účast podle § 39 odst. 2 zákona začínají běžet dnem následujícím po dni zahájení zadávacího řízení. Lhůty pro podání nabídek podle § 39 odst. 3 zákona začínají běžet v případě otevřeného řízení a zjednodušeného podlimitního řízení dnem následujícím po dni zahájení zadávacího řízení, v případě užšího řízení, jednacího řízení s uveřejněním, soutěžního dialogu a řízení na základě rámcové smlouvy dnem následujícím po dni odeslání výzvy k podání nabídky a v případě jednacího řízení bez uveřejnění dnem odeslání výzvy k jednání.
18. Podle § 40 odst. 3 zákona provede-li veřejný zadavatel úpravy zadávacích podmínek, je povinen současně přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání žádostí o účast v zadávacím řízení nebo lhůtu pro podání nabídek, a to podle povahy provedené úpravy. V případě takové změny zadávacích podmínek, která může rozšířit okruh možných dodavatelů, prodlouží zadavatel lhůtu tak, aby od okamžiku změny činila celou původní délku lhůty pro podání žádosti o účast nebo pro podání nabídek.
19. Podle § 48 odst. 1 zákona zadavatel v otevřeném řízení, zjednodušeném podlimitním řízení, užším řízení a jednacím řízení s uveřejněním, s výjimkou postupu sektorového zadavatele podle § 33 zákona, uveřejní na profilu zadavatele alespoň textovou část zadávací dokumentace ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení či výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení, a to alespoň do konce lhůty pro podání nabídek; to neplatí, pokud by uveřejněním došlo k vyzrazení nebo ohrožení utajovaných informací.
20. Podle § 49 odst. 1 zákona je dodavatel oprávněn po zadavateli požadovat písemně dodatečné informace k zadávacím podmínkám. Písemná žádost musí být zadavateli doručena nejpozději 6 pracovních dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek; jde-li o zadávací řízení, ve kterém jsou lhůty stanoveny podle § 39 odst. 3 písm. b) bodu 2 zákona, nejpozději 5 pracovních dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek.
21. Podle § 49 odst. 3 zákona dodatečné informace, včetně přesného znění požadavku podle § 49 odst. 1 zákona, odešle zadavatel současně všem dodavatelům, kteří požádali o poskytnutí zadávací dokumentace nebo kterým byla zadávací dokumentace poskytnuta. V případě dodatečných informací k požadavkům na kvalifikaci v užším řízení, jednacím řízení s uveřejněním a v soutěžním dialogu má zadavatel tuto povinnost pouze vůči dodavatelům, kteří požádali o poskytnutí kvalifikační dokumentace nebo kterým byla kvalifikační dokumentace poskytnuta. Zadavatel vždy uveřejní dodatečné informace včetně přesného znění žádosti stejným způsobem, jakým uveřejnil textovou část zadávací dokumentace nebo kvalifikační dokumentaci.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce

22. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel dne 10. 12. 2013 odeslal výzvu k podání nabídky na veřejnou zakázku z téhož dne osmi zájemcům.
23. V bodu 13.1. článku 13. „Technické kvalifikační předpoklady“ zadávací dokumentace předmětné veřejné zakázky je uvedeno: „Zadavatel požaduje prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dle § 56 předložením těchto dokladů:

a) seznam významných dodávek realizovaných uchazečem v posledních 3 letech s uvedením jejich rozsahu a doby plnění; před podpisem smlouvy vítězný uchazeč k seznamu předloží:

13.1.a.1. osvědčení vydané či podepsané veřejným zadavatelem, pokud bylo zboží dodáno veřejnému zadavateli,

13.1.a.2. osvědčení vydané jinou osobou, pokud bylo zboží dodáno jiné osobě než veřejnému zadavateli, nebo

13.1.a.3. smlouva s jinou osobou a doklad o uskutečnění plnění dodavatele, není-li současně možné osvědčení podle bodu 2 od této osoby získat z důvodů spočívajících na její straně.

b) Významnou dodávkou je dodávka v minimální výši 2.000.000,- Kč s obdobným předmětem plnění, jako je předmět veřejné zakázky.“

24. V článku 17. „Podání nabídky“ zadávací dokumentace je pod bodem 17.2. uvedeno, že zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídky do 30. 12. 2013 (11:00 hod.).
25. V dodatečných informacích č. 1 ze dne 19. 12. 2013 zadavatel v bodu 1) odpovědi na otázku č. 2 písm. a): „Každá z technik, kterou poptáváte at' je to laserová difrakce nebo dynamický rozptyl světla ve své hodnotě nedosahuje na částku 2,000.000 Kč. Není proto možné doložit takové významné dodávky v této částce. Žádáme proto, aby byla tato částka snížena na 1,000.000 Kč.“ uvedl, že „K prokázání kvalifikace postačí, aby byly doloženy dodávky dosahující částky 2.000.000,- Kč, tato dodávka se může sestávat z více dílčích dodávek. Je tedy možné, aby byly namísto jedné dodávky v hodnotě 2.000.000,- Kč doloženy dvě dodávky v hodnotě 1.000.000,- Kč.“
26. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 30. 12. 2013 mimo jiného vyplývá, že otevírání obálek s nabídkami se uskutečnilo dne 30. 12. 2013 a že zadavateli byly ve lhůtě pro podání nabídek doručeny dvě nabídky na plnění veřejné zakázky.
27. Z profilu zadavatele vyplývá, že „Výpis dokumentů“ obsahuje soubory „Zadávací dokumentace – analyzátory pro měření velikosti nanočástic ZPR.pdf“, „Zadávací dokumentace – analyzátory pro měření velikosti nanočástic ZPR.docx“, „Kupní_smlouva_mereni_velikosti_casticfinal.doc“, „rozhodnuti_mereni_castic.pdf“, „pisemna_zprava – mereni_castic.pdf“, „prohlášení subdodavatele – měření částic.pdf“, „skutecna_cena – mereni_castic.pdf“. Z profilu zadavatele rovněž vyplývá, že „Výpis příloh“ obsahuje soubory „smlouva-mereni_castic.pdf“, dodatek ke smlouvě – mereni_castic.pdf“, „3614000022 Kupní smlouva Anamet s.r.o. – dodatek č. 2.pdf“.

Posouzení právního postavení zadavatele

28. V šetřeném případě se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda je splněn předpoklad stanovený v § 2 odst. 1 zákona, tedy zda je vůbec dána osoba zadavatele. Ustanovení § 2 odst. 2 zákona taxativně vymezuje čtyři skupiny subjektů, které spadají pod definici „veřejného zadavatele“. Jedním z těchto subjektů je podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona i tzv. jiná právnická osoba.
29. Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem jiná právnická osoba, pokud
- 1) byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a

- 2) je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
30. Úřad doplňuje, že k tomu, aby bylo možné konkrétní právnickou osobu považovat za veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, musí být obě výše popsané podmínky splněny kumulativně.
31. Z výroční zprávy zadavatele o hospodaření za rok 2014 zveřejněné na internetové adrese www.cvut.cz vyplývá, že zadavatel je veřejnou vysokou školou zřízenou na základě zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“). Za účelem zjištění, zda zadavatel uspokojuje potřeby veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, tudíž Úřad vycházel, mimo jiné, i ze zákona o vysokých školách.
32. Podle § 1 zákona o vysokých školách jsou vysoké školy jako nejvyšší článek vzdělávací soustavy vrcholnými centry vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti a mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti tím, že
- a. uchovávají a rozhojňují dosažené poznání a podle svého typu a zaměření pěstují činnost vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost,
 - b. umožňují v souladu s demokratickými principy přístup k vysokoškolskému vzdělání, získání odpovídající profesní kvalifikace a přípravu pro výzkumnou práci a další náročné odborné činnosti,
 - c. poskytují další formy vzdělávání a umožňují získávat, rozšiřovat, prohlubovat nebo obnovovat znalosti z různých oblastí poznání a kultury a podílejí se tak na celoživotním vzdělávání,
 - d. hrají aktivní roli ve veřejné diskusi o společenských a etických otázkách, při pěstování kulturní rozmanitosti a vzájemného porozumění, při utváření občanské společnosti a přípravě mladých lidí pro život v ní,
 - e. přispívají k rozvoji na národní a regionální úrovni a spolupracují s různými stupni státní správy a samosprávy, s podnikovou a kulturní sférou,
 - f. rozvíjejí mezinárodní a zvláště evropskou spolupráci jako podstatný rozměr svých činností, podporují společné projekty s obdobnými institucemi v zahraničí, vzájemné uznávání studia a diplomů, výměnu akademických pracovníků a studentů.
33. Úřad konstatuje, že potřeby veřejného zájmu jsou takové potřeby, jejichž uspokojování slouží širšímu okruhu subjektů a bezpochyby k nim náleží i potřeby vztahující se ke sféře vzdělávání. Jestliže vysoké školy svou činností, resp. poskytováním svých služeb, směřují k uspokojení potřeb společnosti v oblasti vědecké, kulturní, sociální a ekonomické, nemůže být sporu o tom, že jsou zakládány za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, neboť poskytování vzdělávacích služeb je jedním ze základních předpokladů hospodářského, politického i společenského rozvoje celé společnosti. Vzhledem k právě řečenému tedy Úřad uzavírá, že zadavatel byl založen

za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu (a sice za účelem poskytování terciálního vzdělávání), které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu.

34. K tomu, aby bylo možné zadavatele v šetřeném případě označit za veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, je dále podstatné ověřit, zda je splněna i druhá z podmínek předvídaných v citovaném ustanovení zákona.
35. Jak vyplývá z výroční zprávy zadavatele o hospodaření za rok 2014, konkrétně z „Tabulky 5 Veřejné zdroje financování VVŠ: prostředky poskytnuté a prostředky použité“, zadavateli bylo v roce 2014 z veřejných zdrojů České republiky a ze zahraničí poskytnuto 3 909 056 000 Kč, z toho 3 814 348 000 Kč tvořily prostředky plynoucí z veřejných rozpočtů České republiky a 94 708 000 Kč tvořily veřejné prostředky ze zahraničí. Prostředky poskytnuté přes kapitolu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy činily částku 3 162 392 000 Kč. Z „Tabulky 2 Výkaz zisku a ztráty – Sumář ČVUT, rok 2014“ výroční zprávy zadavatele o hospodaření za rok 2014 vyplývá, že celkové výnosy zadavatele činily v rámci hlavní činnosti částku 4 126 175 000 Kč a v rámci doplňkové (hospodářské) činnosti částku 747 158 000 Kč, z čehož provozní dotace činily částku v rámci hlavní činnosti ve výši 3 428 985 000 Kč a v rámci doplňkové (hospodářské) činnosti částku ve výši 0 Kč. Vzhledem k právě řečenému je zřejmé, že objem prostředků plynoucích zadavateli z kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy představoval více než 64 % z celkových výnosů zadavatele za rok 2014. Úřad na tomto místě poznamenává, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, coby organizační složka státu, tedy organizační složka České republiky, je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona (viz § 3 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů). Vzhledem k právě uvedenému má Úřad tedy za prokázané, že v roce 2014 byl subjektem, jenž zadavatele převážně financoval, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, coby veřejný zadavatel podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona, a tudíž je bez dalšího splněna i druhá z podmínek, které jsou uvedeny v § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
36. Z výše uvedeného je zřejmé, že zadavatel je právnická osoba, která byla zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu a je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem. Úřad konstatuje, že zadavatel je tak veřejným zadavatelem podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona, protože se na něj vztahuje zákon.
37. Závěrem této části odůvodnění Úřad dodává, že zadavatel nečinil tuto skutečnost spornou, tzn., nikterak nerozporoval, že by se při zadávání šetřené veřejné zakázky nenacházel v pozici zadavatele podle § 2 odst. 1 zákona, tedy v pozici „zadavatele veřejné zakázky“.

K výroku I. rozhodnutí

38. Úřad v obecné rovině nejprve uvádí, že z ustanovení § 40 odst. 3 zákona vyplývá, že jestliže veřejný zadavatel provede úpravy zadávacích podmínek, je povinen současně přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání žádostí o účast v zadávacím řízení nebo lhůtu pro podání nabídek, a to podle povahy provedené úpravy. Povinností zadavatele je tak vždy zkoumat povahu provedené úpravy a v návaznosti na to přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání žádostí o účast nebo lhůtu pro podání nabídek. Z textace tohoto ustanovení zákona vyplývá,

že příslušná lhůta by měla být zadavatelem prodloužena vždy, a to i v případě marginální úpravy zadávacích podmínek.

39. K postupu zadavatele, který mění, resp. upravuje podmínky v zadávací dokumentaci, se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 Afs 131/2007 ze dne 12. 5. 2008, který lze analogicky vztáhnout i na šetřený případ. Uvedené rozhodnutí soudu se sice vztahuje k zadávacímu řízení realizovanému v režimu zákona č. 40/2004 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, uvedený názor však má v rámci uplatnění zásad transparentnosti a nediskriminace v zadávacím řízení obecnou platnost i ve vztahu k zadávacímu řízení realizovanému podle zákona. Soud zde mimo jiné dospěl k závěru o přípustnosti možné změny v zadávací dokumentaci, která by nebyla pouhým upřesněním, avšak současně konstatoval, že tuto změnu je nutné uskutečnit takovým způsobem, který by byl v souladu se zásadami, na kterých zadávací řízení stojí. Má-li zadavatel dostát zásadě nediskriminace účastníků, je povinen při změně zadávací dokumentace buď vyhlásit řízení nové, nebo oznámit změnu zadávací dokumentace takovým způsobem, aby nebyli diskriminováni žádní potenciální dodavatelé, tj. oznámit změnu zadávací dokumentace stejnou formou, jakou ji sám vyhlásil, a to za dodržení stejných podmínek, zejména zákonem stanovených lhůt.
40. Úřad v této souvislosti navazuje s tím, že zákon v ustanovení § 40 odst. 3 zadavateli, v případě takové úpravy zadávacích podmínek, která může rozšířit okruh možných dodavatelů, ukládá jednoznačnou povinnost prodloužit lhůtu pro podání nabídek tak, aby od okamžiku této změny činila celou původní délku lhůty pro podání nabídek.
41. Zadavatel v šetřeném případě upravil zadávací podmínky týkající se požadavku na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů podle § 56 zákona předložením seznamu významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních třech letech s uvedením jejich rozsahu a doby plnění. V původně vymezené minimální úrovni předmětného kvalifikačního předpokladu zadavatel významnou dodávku specifikoval jako dodávku s obdobným předmětem plnění jako předmět veřejné zakázky, jejíž minimální hodnota činila částku ve výši 2 000 000 Kč. Po podané žádosti o dodatečné informace zadavatel následně na základě dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 zmírnil výše specifikovaný požadavek tak, že k prokázání předmětných technických kvalifikačních předpokladů nově požadoval doložení dodávek dosahujících částky 2 000 000 Kč, přičemž se již nemuselo nutně jednat výhradně o jednu dodávku, ale i o více dílčích dodávek, jejichž součet by dosahoval alespoň hodnoty 2 000 000 Kč, tzn., mohlo se kupříkladu jednat o dvě dodávky v hodnotě 1 000 000 Kč (viz body 23 a 25 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
42. Touto úpravou zadávacích podmínek se nepochybně rozšířil okruh možných dodavatelů předmětu plnění veřejné zakázky. K rozšíření okruhu možných dodavatelů došlo zmírněním požadavku na prokázání zkušenosti dodavatele s dodávkou s obdobným předmětem plnění, jako je předmět veřejné zakázky (tj. s dodávkou přístroje pro měření zeta potenciálu, velikosti částic a molekulové hmotnosti dispergovaných částic v roztocích, vybaveným autotitrátorem včetně dalšího příslušenství, přístroje pro měření velikosti částic na principu laserové difrakce a spotřebního materiálu k oběma uvedeným přístrojům), které spočívalo ve snížení prahové hodnoty minimální úrovně uvedeného technického kvalifikačního předpokladu, kdy pro zadavatele tak byly následně akceptovatelné zkušenosti dodavatele získané například při realizaci dvou dodávek v hodnotě 1 000 000 Kč, a nikoliv výhradně při

realizaci jedné, z finančního pohledu hodnotnější, dodávce ve výši 2 000 000 Kč obdobného charakteru jako předmět veřejné zakázky.

43. Jak vyplývá z výše uvedených zjištění (viz body 22 a 24 odůvodnění tohoto rozhodnutí), zadavatelem původně stanovená délka lhůty pro podání nabídek činila ve smyslu ustanovení § 39 odst. 6, resp. § 26 odst. 1 písm. b) zákona (výzva byla zadavatelem odeslána dne 10. 12. 2013 a lhůta pro podání nabídek byla v zadávací dokumentaci stanovena do 30. 12. 2013) celkem 20 dnů.
44. Zadavatel však současně s úpravou zadávacích podmínek – provedenou prostřednictvím dodatečných informací č. 1 dne 19. 12. 2013 rozeslaných zájemcům, kteří obdrželi zadávací dokumentaci, dne 19. 12. 2013 – lhůtu pro podání nabídek neprodloužil. Celková délka lhůty pro podání nabídek od předmětné změny zadávacích podmínek tak činila pouze 11 dnů.
45. K délce lhůty pro podání nabídek Úřad uvádí, že tato lhůta by měla dodavatelům zaručovat dostatečný časový prostor, aby se o veřejné zakázce nejen dozvěděli, ale aby rovněž mohli zpracovat svoji nabídku tak, aby co nejlépe odpovídala všem požadavkům zadavatele, tzn., aby byla konkurenceschopná. Za zcela nepřijatelný je přitom nutno označit takový postup, kdy zadavatel v krátkém časovém úseku před uplynutím lhůty pro podání nabídek změnil zadávací podmínky způsobem majícím vliv na rozhodování dodavatelů o podání nabídky, aniž by dodavatelům poskytl dostatek času na přípravu nabídky.
46. S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto Úřad konstatuje, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 40 odst. 3 zákona, když provedl prostřednictvím dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 změnu zadávacích podmínek, která mohla rozšířit okruh možných dodavatelů, neboť původní požadavek na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů doložením zkušenosti dodavatele s dodávkou s obdobným předmětem plnění, jako je předmět plnění veřejné zakázky, v minimální výši 2 000 000 Kč zmírnil na doložení zkušenosti dodavatele s více dílčími dodávkami, které v součtu dosáhnou minimálně hodnoty 2 000 000 Kč, a současně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek tak, aby od okamžiku této změny činila celou původní délku lhůty pro podání nabídek. Uvedený postup zadavatele přitom mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť nelze zcela vyloučit možnost, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, podali by nabídky i další potenciální dodavatelé, kteří mohli splnit mírnější požadavky zadavatele na prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů a nabídnout výhodnější podmínky pro zadavatele, než tomu bylo v případě vybraného uchazeče.
47. Na základě výše uvedeného proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí

48. Úřad konstatuje, že z § 48 odst. 1 a § 49 odst. 3 zákona vyplývá, že zadavatel je povinen zveřejnit dodatečné informace k zadávacím podmínkám, včetně přesného znění požadavku, a to stejným způsobem, jakým uveřejnil textovou část zadávací dokumentace, tedy na svém profilu zadavatele.

49. Z výše uvedeného vyplývá, že k dodržení zákonných povinností uveřejnění dle § 49 odst. 3 zákona nepostačuje, pokud zadavatel odešle dodatečné informace k zadávacím podmínkám všem dodavatelům, kterým byla zadávací dokumentace poskytnuta, ale je nezbytné, aby ji po zákonem požadovanou dobu rovněž zveřejnil na profilu zadavatele.
50. V přezkoumávaném případě Úřad z dokumentace o veřejné zakázce zjistil, že zadavatel zaslal dne 10. 12. 2013 odkaz na kompletní zadávací dokumentaci uveřejněnou na profilu zadavatele v rámci výzvy k podání nabídek z téhož dne osmi zájemcům.
51. Z dokumentace o veřejné zakázce dále plyne, že zadavatel postupoval stejným způsobem také v případě dodatečných informací č. 1 k zadávacím podmínkám ze dne 19. 12. 2013, které zaslal v listinné podobě všem zájemcům, kterým zasílal výzvu k podání nabídek ze dne 10. 12. 2013.
52. Dle zjištění Úřadu ani z dokumentace o veřejné zakázce, ani z profilu zadavatele nevyplývá, že by zadavatel postupoval v souladu s § 49 odst. 3 zákona v návaznosti na § 48 odst. 1 zákona a uveřejnil na profilu zadavatele dodatečné informace č. 1 k zadávacím podmínkám ze dne 19. 12. 2013 včetně přesného znění požadavku podle § 49 odst. 1 zákona.
53. Úřad rovněž konstatuje, že zadavatel Úřadu v průběhu správního řízení nepředložil žádné podklady, z nichž by vyplývalo, že splnil povinnost uveřejnění dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 na profilu zadavatele.
54. S ohledem na výše uvedené skutečnosti Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 49 odst. 3 zákona v návaznosti na § 48 odst. 1 zákona, když na profilu zadavatele neuveřejnil dodatečné informace č. 1 ze dne 19. 12. 2013, čímž se dopustil správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, a proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

IV. K ULOŽENÍ POKUTY

55. Úřad posoudil postup zadavatele a vzhledem ke zjištěným správním deliktům přistoupil k uložení pokuty. Ke svému rozhodnutí uvádí následující.
56. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
57. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.
58. Ve výroci I. a II. tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 40 odst. 3 zákona, když provedl prostřednictvím dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 změnu zadávacích podmínek, která mohla rozšířit okruh možných dodavatelů, a současně neprodloužil lhůtu pro podání nabídek tak, aby od okamžiku této změny činila celou původní délku lhůty pro podání nabídek, přičemž uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel dne 24. 2. 2014 uzavřel s vybraným uchazečem kupní smlouvu č. A1419 na veřejnou zakázku a dále správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že nesplnil povinnost

uveřejnění stanovenou v § 49 odst. 3 zákona v návaznosti na § 48 odst. 1 zákona, když na profilu zadavatele neuveřejnil dodatečné informace č. 1 ze dne 19. 12. 2013.

59. Podle § 121 odst. 3 zákona (ve znění zákona do 5. 3. 2015) odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
60. Podle § 121 odst. 3 zákona (účinného od 6. 3. 2015) odpovědnost zadavatele, který je právnickou osobou, za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
61. V návaznosti na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod Úřad konstatuje, že v případě správního trestání je nutné zohlednit příznivější právní úpravu pro zadavatele. Z tohoto důvodu Úřad vycházel při posuzování odpovědnosti zadavatele za správní delikt z ustanovení zákona ve znění zákona č. 40/2015 Sb., tedy z právní úpravy pro pachatele příznivější.
62. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správních deliktů dozvěděl z podnětu, který Úřad obdržel dne 30. 3. 2015, přičemž správní řízení sp. zn. S0443/2015/VZ bylo zahájeno dne 23. 7. 2015. Ke spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona došlo dnem uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky, tj. dne 24. 2. 2014. Ke spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona došlo dnem odeslání dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 a současně jejich neuveřejněním na profilu zadavatele, tj. dne 19. 12. 2013. Z uvedených údajů tedy vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikty nezanikla.
63. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a), c) nebo d) zákona.
64. Podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. b), e), f) nebo g) zákona.
65. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008–67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007–135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za správní

delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.

66. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu.
67. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že pro stanovení konkrétní výše uložené pokuty je nutné samostatně posuzovat jednotlivé sazby za uvedené správní delikty.
68. V souladu s výše citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, za který správní delikt je možno v šetřeném případě uložit přísnější sankci (vyšší pokutu).
69. V daném případě se zadavatel dopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona a podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona.
70. Při spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona lze zadavateli v souladu s § 120 odst. 2 písm. a) zákona uložit pokutu do 10 % ceny zakázky nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit. Jak vyplývá z kupní smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky uzavřené s vybraným uchazečem dne 24. 2. 2014 (viz bod 4 odůvodnění tohoto rozhodnutí), cena veřejné zakázky, při jejímž zadávání se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí částku 3 736 471 Kč včetně DPH. Vzhledem k tomu, že cenu veřejné zakázky lze zjistit, může být zadavateli za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona uložena pokuta do 10 % ceny zakázky, což v předmětném případě po zaokrouhlení činí částku ve výši 373 647 Kč.
71. Horní hranice možné pokuty za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona činí částku do 20 000 000 Kč.
72. Z výše uvedeného je zřejmé, že správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona je přísněji postižitelný (tj. s vyšší hranicí možné pokuty), neboť horní hranice možné pokuty, kterou lze zadavateli za spáchání tohoto správního deliktu uložit, je stanovena do 20 000 000 Kč.
73. V předmětném případě je nutné uložit pokutu pouze za jeden ze spáchaných správních deliktů a k dalšímu přihlídnout v rámci přitěžujících okolností. Úřad tedy přistoupil k uložení pokuty za spáchání správního deliktu, jehož se zadavatel dopustil jednáním popsáním ve výroku II. tohoto rozhodnutí (nesplněním povinnosti uveřejnění dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 podle § 49 odst. 3 zákona v návaznosti na § 48 odst. 1 zákona na profilu zadavatele). Spáchání správního deliktu, jehož se zadavatel dopustil jednáním popsáním ve výroku I. tohoto rozhodnutí (neprodloužením lhůty pro podání nabídek podle § 40 odst. 3 zákona o celou původní délku lhůty pro podání nabídek, přestože dodatečnou informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 zadavatel provedl takovou změnu zadávacích podmínek, která mohla rozšířit okruh možných dodavatelů), vzal Úřad v úvahu jako

přítěžující okolnost při úvaze o určení výše pokuty uložené zadavateli ve spojitosti se spácháním správního deliktu uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

74. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty zadavateli, který je právnickou osobou, přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
75. Z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 46/2011-78 ze dne 6. 12. 2012 vyplývá, že je-li výše uložené pokuty výsledkem správního uvážení Úřadu a rozhodnutí je vydáváno s využitím zákonem uložené diskrece, je povinností Úřadu zabývat se všemi hledisky, která jsou pro posouzení výše pokuty nezbytná a nadto musí zohlednit i další skutečnosti, jež mohou mít na konkrétní výši pokuty vliv. Klíčovou je pak podmínka, aby z rozhodnutí bylo seznatelné, jaké konkrétní úvahy vedly správní orgán k uložení pokuty v příslušné výši, a aby výše pokuty s ohledem na zvažovaná kritéria a zákonnou limitaci vyhověla podmínce přiměřenosti. Ve stejném rozsudku je dále uvedeno, že *„úvaha Úřadu musí vést k hodnocení individuální povahy protiprávního jednání, přičemž zvažované okolnosti je třeba rozlišovat na přítěžující a polehčující a vždy je posuzovat z hlediska konkrétního dopadu na danou věc.“*
76. Požadavky na odůvodnění výše pokuty byly rovněž uvedeny v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 51/2007-68 ze dne 27. 3. 2008, kde soud konstatoval, že *„řádné odůvodnění ukládané sankce v případě správního trestání je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Zohledněním všech hledisek, jež lze v konkrétní věci považovat za relevantní, pak určuje míru zákonnosti stanoveného postihu.“*
77. Hlavním kritériem, které je dle citovaného ustanovení § 121 odst. 2 zákona rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnost, za nichž byl spáchán). Při zvažování závažnosti správního deliktu Úřad zohlednil následující skutečnosti.
78. Ke způsobu, respektive okolnostem, za kterých byl správní delikt spáchán, Úřad uvádí, že v šetřeném případě je především nutné zdůraznit, že zadavatel nesplnil povinnost uveřejnění dodatečných informací podle § 49 odst. 3 zákona v návaznosti na § 48 odst. 1 zákona, když na svém profilu neuveřejnil dodatečné informace č. 1 ze dne 19. 12. 2013 (viz výrok II. tohoto rozhodnutí). Tato okolnost má pro posouzení závažnosti jednání zadavatele zásadní vliv a celé jednání zadavatele je nutné posuzovat v celém kontextu, nikoliv izolovaně. Neuveřejnění dodatečných informací nelze posuzovat pouze v kontextu, že nebyla splněna povinnost administrativního charakteru, ale je nutné ji posuzovat tak, že nedecláním dodatečných informací došlo vzhledem k jejich obsahu (zmírnění požadavku zadavatele na prokázání kvalifikace) k zamezení možného rozšíření okruhu možných dodavatelů, následně k možnému podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky a v neposlední řadě k vyloučení důležitého kontrolního mechanismu v procesu zadávání veřejných zakázek, tj. možnosti veřejné kontroly postupu zadavatele.
79. Co se týče stupně závažnosti správního deliktu, Úřad obecně uvádí, že *„uveřejňovací delikty“* nepředstavují ve většině případů nejzávažnější porušení zákona. Úřad však v souvislosti

s šetřeným případem konstatuje, že se zadavatel s ohledem na okolnosti a důsledky porušení zákona nesplněním povinnosti uveřejnění dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 podle § 49 odst. 3 zákona v návaznosti na § 48 odst. 1 zákona, dopustil správního deliktu, jehož stupeň závažnosti není nepatrný. Následkem neuveřejnění dodatečných informací č. 1 ze dne 19. 12. 2013 na profilu zadavatele totiž bylo, že zadavatel neumožnil rozšíření okruhu možných dodavatelů, ke kterému mohla směřovat změna zadávacích podmínek spočívající ve zmírnění požadavku zadavatele na prokázání technického kvalifikačního předpokladu. Důsledkem nezákonného jednání zadavatele tudíž bylo narušení konkurenčního prostředí.

80. Jako přitěžující okolnost vzal Úřad v úvahu spáchání dalšího správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí.
81. Po pečlivém posouzení šetřeného případu ve všech vzájemných souvislostech, neshledal Úřad další přitěžující nebo nějaké polehčující okolnosti, které by měly vliv na uloženou výši pokuty.
82. Při určení výše pokuty Úřad vzal v úvahu i ekonomickou situaci zadavatele, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Z výroční zprávy o hospodaření zadavatele v roce 2014 (dostupné na www.cvut.cz) mimo jiného vyplývá, že celkový hospodářský výsledek zadavatele byl kladný a dosáhl výše 50 155 tis. Kč. S ohledem na uvedenou skutečnost nelze považovat uloženou pokutu za likvidační, popř. v tomto smyslu nespravedlivou.
83. V této souvislosti Úřad dále poznamenává, že pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má plnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní, tj. postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Vzhledem k nutnosti naplnění sankčních účinků, má Úřad za to, že nelze zcela minimalizovat výši sankčního postihu. Úřad při stanovení výše pokuty dále zohlednil skutečnost, že uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocítována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Obdobně se vyjádřil i Krajský soud v rozsudku č. j. 62 Af 46/2011 ze dne 6. 12. 2012, ve kterém uvedl, že konkrétní forma postihu musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností (preventivní funkce) a zároveň musí být postih dostatečně znatelný v zadavatelově materiální sféře, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by byl ovšem pro zadavatele likvidačním. Úřad uvádí, že peněžité sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinak.
84. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty dospěl k závěru, že výše pokuty v hodnotě 150 000 Kč (tj. při samé spodní hranici zákonné sazby), jakkoliv se může jevit jako relativně nízká v poměru k maximálně možné výši pokuty, kterou by Úřad mohl uložit, naplňuje vzhledem k okolnostem případu obě shora uvedené funkce právní odpovědnosti.
85. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech výše uvedených hledisek a vzhledem ke zjištěnému správnímu deliktu zadavatele přistoupil k uložení pokuty. Po zvážení všech

okolností případu a uvážení všech argumentů Úřad stanovenou výši pokuty vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující.

86. Vzhledem k tomu, že zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky porušil zákon, rozhodl Úřad tak, jak vyplývá z výroku III. tohoto rozhodnutí, neboť nápravy protiprávního stavu nelze dosáhnout jinak.
87. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj v Brně zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza
JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

České vysoké učení technické v Praze, Zikova 1903/4, 160 00 Praha 6

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy